

ISSN 2181-7324

ЎЗМУ

ХАБАРЛАРИ

№ 1/1 ✪ 2015



*Ижтимоий-
гуманитар
фанлар
йўналиши*

*Направление
социально-
гуманитарных
наук*

*Social-
humanitarian
sciences*



ВЕСТНИК НУУЗ ✪ АСТА NUUZ

143	Суванов И.А. Миллий ўзликни англаш ва миллий ғоянинг ўзаро алоқадорлиги
146	Тўрсунов Л.Э. Фундаментал жамиятнинг шакллантиришида ёшлар ҳуқуқий маданиятининг ўрни
149	Темирова Ч.Х. Икътимоий химоя давлатимиз сиёсатининг ўстувор йўналиши
152	Тилаева Г.Х. Акмеология ва таълим тизими
155	Убайдов Н.Э. Мирзо Улўфбекнинг маънавий-ахлоқий қарашлари
158	Халипов Ж.А. Туризм, сиёсат ва икътимоий муносабатлар
161	Хожиев А.Д. Сиёсий маданият ва легитимлик мезонлари
164	Шогулатов А.Н. Мамлакатимиз икътимоий-иқтисодий тараққиётига таъсир килувчи маънавий қадриятларни ўрганишининг илимий-фалсафий масалалари
168	Язганов У.Т. Жамоатчилик фикри: мазмун моҳияти ва жамият тараққиётининг психологик хавфсизлиги масаласи
170	Давлатов О.Ғ. Интернет хизмати тизими ва ахборотларнинг психологик хавфсизлиги масаласи
173	Араббаева Д.К. Ўқувчиларни компьютерга тобелигининг психопрофилактикаси
176	Ланиева М.А. "Шахс ва жамият" ўқув фанида таълим сифатини оширишнинг муҳим масалалари (ўрта махсус касб-хунарт таълими муассасалари мисолида)
181	Бохидов Х.Ф. Репензия на монографии Мавлонова Ж.Б. «Гражданское общество: от концепта к концепциям и парадигмам» (соплативно-философский анализ)
183	Жалолова Ў.К. «Союзом турмуш тарзини шакллантиришда ахлоқий қадриятларнинг ўрни» номи монография тақриз
185	Филология
189	Абдурахимова Л.Т. Словобозрователъный и морфемный анализ на уроках русского языка
195	Абдураимова М. Чет тилини ўйинлар орқали ўрганишнинг афзалликлари
199	Алтаназарова Х.У. Германиянинг тарқинининг тарқинида қўлланилиши
202	Бўриева Э. Борловчи фелларнинг лексик-семантик хусусиятларини ўрганишда қўлнинг таълими
206	Гилвэстдинов Э.З. Межкультурный контекст обучения трудностям перевода от
210	Газиева Д.Т. Some useful hints in developing reading skills for a learner of English
212	Жумаева Г.А., Джалилова С.Р. Чет тил ўқитиш методикасида озаки нутқни тинглаб тушинишга ўргатиш ва тақомиллаштириш
215	Жонкулова Г. Лексик-семантик воситаларнинг парадигматик имкониятларини тахлил қилишда майдон наъраисининг қўлланилиши
219	Жараев И.И. Фаза феллари ва ҳаракат тарзи тушунчалари хусусида
223	Икминова Ш.С. Немис ва ўзбек тиллари фразеологиксининг киёсий таълиқи масалалари
226	Камилова С.Э. К вопросу об исследовании конвергенции и национальной специфики жанра рассказа в русской и узбекской литературе
229	Қодирова М.Т. Инглиз ва ўзбек тилларида нутқ этикетининг коммуникатив - прагматик хусусиятлари
233	Қодирова М.Т. Инглиз ва ўзбек тилларида нутқ этикетининг коммуникатив - прагматик хусусиятлари
235	Мухаммадзонова Н.Ш. Гендерликнинг этномаданий контекста таълиқи масаласи
238	Пирманова Г.Н. Актуальность исследования культурологической проблемы в процессе обучения английскому языку
242	Полванова С.Т. Ўзбек ва инглиз тилларидаги "bow" компонентли фразеологизмларнинг миллий-маданий хусусиятлари
245	Рахмонова Х. Германия тиллари грамматикасининг африм умумлаштарий масалалари хусусида
249	Салимқуллова У.Р. Спеллифика реализация лингвистического понятия "тантана"
252	Турмунова Г.Н. Инглиз тилидаги инсон интеллектининг инфодаловчи фразеологик бирликларида миллийлик компонентлари
255	Хақимова Т.Э. Фразеологияда миллий - маданий коннотация ва стереотип тушунчалари
259	Шукримова З.И. Инглиз ва ўзбек тилларида посессивликнинг гендер жиҳатидан ўзига хосликлари
263	Эшонқуллова Н. Тилшуносликда мелиорация ва мелиоратлар
267	Юнусова Г.Д. Корейс тилида қўмақчи фелларнинг аспект ва модаллик маънолари
270	Абдушукров Б. "Кисаси Рабъузай" лексикасининг қадимги туркий ва эски туркий манабалар тилига муносабати
274	Дехқонов А. Алишер Навоий адаб ҳақида
276	Тешабоева М.А. "Бобурнома"даги географик тушунчаларни ақс эттирувчи бирликларни ўрганишнинг аҳамияти
279	Уталиев Ш. Алишер Навоий ҳикмати со "zlatning ingilzcha talqini"
282	Шукримова З. «Кисас ар-Рабъузай»да космогоник мифлар
285	Қанқоров А.А. Дуңқараш ва муносабатларда миллийликнинг ақс этиши
288	Қанқоров М. Бадий таълиқи муқаммаллиги жараёнида лирик асарларнинг жанр имкониятлари
291	Қанқоров М. Бадий таълиқи муқаммаллиги жараёнида лирик асарларнинг жанр имкониятлари
294	Алимова Г.Б. Социал тармоқларда ахборот хавфсизлиги масаласи ва уни таъминлаш чора-тадбирлари
300	Шорасулов С.С. Различные подходы к пониманию и определению текста
300	Сиддикова И.А. Новая полезная монография по теории языковедения на монографии Т.А.Бушуй

«Язык в системной структуре» Ташкент: Издательство «Фан» АН РҶ, 2014 г.

«ҚИСАС АР-РАБҒУЗИЙ»ДА КОСМОГОНИК МИФЛАР

Шукурова З. *

РЕЗЮМЕ

Мақолада «Қисас ар-Рабғузий» асарида келтирилган космогоник мифлар тадқиқ қилинган. Шунингдек, дунё халқлари мифологияси билан қиссада учрайдиган мифлар ўзаро таққосланган.

Калим сўзлар: космогоник, само, ер, дўзах, зилзила, моҳият, гайритабиий кучлар, руҳлар, мифология, иқтибос.

Дунё яралибдики, инсонлар ўзларининг азалий ва абадий кизиктирган саволларига жавоб топишга, уларнинг туб моҳиятини билишга, тушунишга интилган. Атрофни ўраб турган наботот ва ҳайвонот оламининг сўнмас сеҳри доимо уларни хайратга солиб келган. Инсонлар кўз ўнгидеда жилваланган табиат билан бир тан-у бир жон бўлиб яшаш, уни ўрганиш, синовларига бардош бериш талаб этилган. Қадимги инсонлар учун марказий саволлардан бўлган атроф-олам, нарса-ходисаларнинг илк яралиши, келиб чиқиш сабабини билиш ва унинг моҳиятини англаш дастлаб содда ибтидоий қарашлар асосида шаклланган. «Қадим-қадимдан одамлар турли кулфат ва бахтсизликлар сабабини билолмай, моҳиятини англамай гайритабиий кучларга мурожаат қилганлар. Ўз бахтсизликларини улардан билиб, нолиш ва шикоятлар қилганлар»[1]. Инсон тафаккури маҳсули бўлган мифларда бир томондан, табиат ва ундаги мавжудотларнинг келиб чиқиш тарихи ва ўзига хос хусусияти ҳикоя қилинса, иккинчи томондан, қадимги инсон тасаввурдаги турли руҳлар ҳамда кучлар ўртасидаги кескин жанг ва мунозаралар тасвирланиб, бу курашда эзгуликнинг ёвузлик устидан галабаси ёки акс тасвир яратилади. Кейинчалик ёзма адабиётнинг пайдо бўлиши ва ривожланиши оқибатида халқнинг бундай қарашлари, тушунчалари, эътиқодлари ва урф-одатлари ҳақидаги мифлар ўз-ўзидан ёзма адабиётга муҳрлана бошлади. Носиридин Рабғузийнинг «Қисас ар-Рабғузий» асари ҳам ўзида фольклор намуналарини акс эттирган ёдгорлик бўлиб, у пайғамбарлар ҳаёти мисолида халқнинг азалий эътиқод ва тушунчаларини мужассам эттирган ноёб сарчашмалар сирасига қиради. Рабғузий асарда каламга олган киритма-мифологик афсоналар асарнинг деярли ҳар бир қисмларида ўз ифодасини топган. Шу сабабли биз «Қисас ар-Рабғузий» асарида келтирилган киритма мифологик афсоналарни йиғиб, тадқиқ қилишга уриндик. Ёдгорликда турли мавзудаги мифологик афсоналар мавжуд бўлиб, улардан бири космогоник киритма мифологик афсоналардир.

«Қисас ар-Рабғузий» асаридаги киритма мифологик афсоналар ичида космогоник мифлар алоҳида ўрин тутаяди. Чунки қадимдан ҳозирги кунга қадар дунёнинг қай тарзда пайдо бўлгани кўпчилик олимларнинг диққат марказидаги саволлардан бири ва улар бу борада бир қанча изланишлар олиб бориб, талайгина натижаларга эришган. Ўрта Осиё аҳолисининг асосий қисми ислом динида бўлганлиги сабабли ёзувчи баъзи лавҳаларда Куръони Каримдан иқтибослар келтириш орқали

қиссанинг ҳаётийлигини, таъсирчанлигини таъминлайди. Асарда ер ва самонинг яралиши ҳақида шундай маълумот келтирилади. Унга кўра Аллоҳ Таоло йўқдан бор этиб, дастлаб «... гавҳар яратди, ул гавҳарга хайбат назари қилди эрса ул гавҳар эруди. Сув бўлди эрса анда кезин елни яратди. Сув уза тушти эрса кум урди кўпукланди. Ул кўпукдин тутун оғди, ул тутундин кўкни яратди... Ул сув Мавло хайбатиндин кайнаб куюқланди. Ул кўпукдин Каъба ўрнунча ер яратди. Анда кезин кўкни яратғали тегди... Кўкни яратмишда кезин ул яратилган ерни машрикдин мағрибга теги ёзиб кенту қуйрулкади... Бу ерлар ва кўклар бир кат эрди қудрати бирла кўкни ердин айирди, текма бирлари еттишар кат бўлди. ... Бу етти ер сув уза яратилди эрса турланмади, иргану бошлади. Ани турландурмок учун тоғларни анинг уза козук қилиб яратди»[2]. Рабғузий ер ва самонинг яралиши ҳақида мукаддас китобимиз Куръон Каримдан парчалар келтирилганлиги сабабли ҳар қандай китобхон қиссадаги лавҳаларга шубҳасиз ишонади. Бирок ижодкор бу маълумотлар билан чекланмайди, халқ ишонч ва эътиқоди самараси маҳсули ерни сувнинг устида туради деган қарашлар асосида қиссани бадиий ҳақиқат даражасига етказди. Ҳақиқатан ҳам, XIII-XIV асрда ҳали инсонлар ернинг думалок шаклда эканлиги ва ўз ўқи атрофида айланишини тушунмаган бир пайтда қадимги одамлар онга ерни қудратли куч кўтариб туради деган қараш етакчилик қилган. Бу қарашлар ифодаси қиссанинг бошқа бир ўрнида янада ёрқин ва аниқ тасвирларга акс этади. Қулларнинг бирида Сулаймон (а.с) Аллоҳ Таолодан жамики жонотларга бир кунлик ризқ беришга изн сўрайди. Аллоҳ Таоло томонидан ружсат берилгач, девларга улкан қозонлар ясатаб, саккиз ойлик егулик тўплатади ва шу билан бутун инсониятни, ҳайвонлар, ҳашоратлар, учар қушлар – барчани тўйдирмокчи бўлади. Шу пайт дарёдин улкан балиқ чиқиб қорни жуда очлигини, ҳамма тўплангунча сабри етмаслигини айтиб барча овқатларни бир лўқмада еб қўяди ва шу кунни бутун инсонлар, жониворлар оч қолишади. Келтирилган лавҳада ёзувчи ўқувчини ерни кўтарган афсонавий балиқ шу эканлигига «Аймишлар» киритмаси орқали ишонтирмокчи бўлади: «Аймишлар, ул балиқ ерни кўтарган балиқ эрди. Мавло Таоло ул холда ерни балиқ орқасиндин кўтариб ўз қудрати бирла сақлади»[3]. Бу тасвир нафақат ўзбек халқ оғзаки ижодида, балки бутун Ўрта Осиё халқлари орасида машҳур бўлиб, улар ерни худди ана шу холатда тасаввур қилишган.

* Шукурова З. – ТДПУ тадқиқотчиси.

Ер тўзилишининг ибтидоий тасаввур этиш, уларнинг маълум бир хайвон тардидида деб билиш хаттоки яқин ўтган асрлар фольклор намуналарида ҳам сақланиб қолган. Фиримизини «Қисас ар-Рабуъий»нинг «Қисасул анбиъ» номи остида қотиб ўшон Солиххўжа Тоҳир томонидан қўриқилган Самарқанд наشري асосида даъволашга ҳаракат қилганиз. Ўзгача асар бошланмасида дунёнинг яратилиши ҳусулида шундай лавҳани келтиради: «Алтоҳ Таоло Саённи летан бир пора қум яратди. Етти қат ерни бу қумни ўстга қўйди. Бу қум фариштани гарданидадур. Ул фариштани оёғлари бир парча яшил ёқутни ўстиладур. Андин кейин бир хўкўз яратди. Ул хўкўзга тўрт минг қўл ва пўт берди. Мўнгузлари етти қат ернинг юқоридур. .. Ул муғаллак тошнинг пешонасига яқин, икки шохинини ўртасига олиб турди. Ул хўкўзни қўл ва пўтлари хавода муғаллак қолди. Андин кейин бир балик яратди ул хўкўзнинг пўти ул баликни гарданида қарор толиди»[4]. Оламнинг мураккаб тўзилиши ҳақиқати қўллар ўзбек халқ самовий асотирларида ерни қўллар тўртан хўкўз улкан наханг балик ўстида турди, дейилган. Бу мифология тасаввур қадимги турқиларнинг асосан асосий балик ҳақиқати асотирлар билан боғлиқ бўлиб, «қадимги турқилар бу Агар Кербалиқлар суя тўбига шўнгиса ёки бошини юқорига қўтаришса, зилзилалар хосил бўлиб, дәрлар тошнинг кетар эмиш»[5]. Мазкур асосанавий балик «Авасот»да Қара дейилган ва у Баруққаша денгизда сузиб, унинг ўртасида ўсадиған хат дарахтини қўриқлар экан[6]. Қадимги одамларнинг дунё ҳақиқати ибтидоий тасаввурини татқиқасида юзга келган ушбу тасвир фольклор ва дини муносабатининг ўйғунлашиб кетиши оқибатида бир бўлган йўналиш ҳолига келиб қолган. Ер тўзилиши ҳақиқати ибтидоий қарашлар ҳақиқимиз орасида

бошқа қўриқиларда ҳам учрайди. Унга қўра, баликнинг ўстида тошбақа, унинг ўстида улкан хўкўз турди, ерни бир шохидан бу шохига олганда, ерда зилзилалар хосил бўлар экан. Бундай қарашлар турқи қўриқиларида бўлиб, баъзилари ернинг тошбақа қўтариб турди» деган ўзгича турқ-муўл-бурт фольклоридидаги қўпгина самовий мавзуларнинг шаклланишида мўхим рол ўйнаган бўлди диний асосларда ҳамда мифологияси тасвирда келиб чиққан»[7]. Шу сабабли баъзи олимлар «Фольклор ва дини муносақати ва турқиларнинг характерга эга эмас. Лекин улар нетағир шу даражада ажратмаски, фанда баҳс келтири; бу ерда дини, фольклорини, санъатини, фалсафани ёки фан, Негалир мифологиянинг баъзилари динга, баъзилари фольклорга тааллуқли»[8] деган муаммоли масалани ўртата ташлашмоқда. Отақи адабийда пайдо бўлиб, кенг тарқалган мифология асосларда ўзма адабийнинг ривожланиши оқибатида аста-секинлик билан ўзма адабийта қўчиб, ўзгача эстетик талабларига мослаштириб янги қиёфа ва вариантларда асарлар тарқибидан ўрин олди. Рабуъий «Қисас ар-Рабуъий» асарида отақи ижод намуналарида баъдий қайта ишлов бериб, янги тасвир хосил қилинган. Сабаби қиссада «Сифати ас-самовоти» ва «Сифати ал-аразана» деб номланган хикоят берилган бўлиб, у мазмунига қўра тўлалигида мифология асосида эканлигини қўрсатади. Қиссада тасвирланганича, асосан ва ер эти қаватдан иборат экан[8]. Ижодкор уларнинг ҳар бирини ўзгача ном ва қўриқилар тасвирлади. Шунинг учун биз асосан ва ернинг етти қаватини қўйилган жадвалда қўрсатишни маълум қўрдик:

№	Самонинг қаватлари	Самонинг ранги	Омоннинг номланиши	Фаришталарнинг қўриқилари	Исмон
1	1-қават	Яшил	Рафик	Ўз (ишбилармонлик, омаллилик)	Исмон
2	2-қават	Қумуш	Рукъа	Бурт	Рақобил
3	3-қават	Ёқут	Қайдам	Ўи (сигир)	Қўқобил
4	4-қават	Ўрун (оқ) йинжу	Морун	От	Нубейил
5	5-қават	Олтин	Ратко	Хур	Сифобил
6	6-қават	Сарин ёқут	Заҳо	Вилон (хизматкор)	Рақобил
7	7-қават	Нур	Арибо	Оламин	Нуробил

Ўтбор берилса, қаватлар юқорига чиқгани сайин уларнинг ранги ҳам тиниклашиб боради. Фаришталарнинг қўриқилари эса сўнги қаватга одам суратида тасвирланган. Демак, ижодкор инсонни ўлғаб, ҳар бир жонотдан юқори даражага қўйди. Яқин инсон дунёдаги ҳар нарсадан азиз ва муқаррам эканлигини асосан қаватларнинг тасвифи мисолида қўрсатади.

Омоннинг етти қават бўлгани каби ер ҳам шунча қаватдан иборат бўлади, деган ижодкор ернинг тўзилиши ҳақиқда ҳам қимматли лавҳалар беради. Яъники, ернинг тўзилиши асосан қаватларидан биринчи фарқ қилади. Биз ернинг ўзига хос тўзилишини қўйилган тасвирлашга ҳаракат қилдик:

№	Ернинг кавати	Ер каватларининг номланиши	Ернинг каватларида нималар жойлашгани
1	1-кават	Рамко, Аким	Етмиш минг бурундук (Ҳар бир бурундук етмиш минг фаришталар кўлида)
2	2-кават	Жулза	Дўзах чаёнлари (Каталиги туяга ўхшаш, думи найзадек)
3	3-кават	Арка	Дўзах урумлари (Катталиги Қоф тоғидан улуг)
4	4-кават	Харна	Дўзах илонлари (Ҳар бир тишининг тагида олма катталигида заҳар бор)
5	5-кават	Малсо	Дўзах тошлари
6	6-кават	Сижжин	Дўзахийларнинг жони бор
7	7-кават	Ажибо	Иблиснинг макони

Диккат қилинса, ернинг еттинчи кавати, яъни ер туби Иблис (а.л) макони, ундан олдинги олтинчи кавати эса, дўзахийларнинг жони сақланадиган жой. Демак, ернинг олтинчи каватида ҳар не инсонга зарар етказувчилар Иблиснинг измида. Айниқса, ҳаёт даврида нафсига қул бўлиб, ёвуз ишларни қилган инсонлар ўлгандан сўнг, дўзахга олиб кетилиш учун Иблиснинг ихтиёрига топширилган экан. Ёзувчи юқоридаги лавҳаларни келтирар экан, уларда юксак ғоя яъни, инсон муаммосинини марказий ўринда қўяди. Осмон ва ер таърифи мисолида ижодкор инсонларни ҳушёрликка даъват этади. Бир лаҳзалик ўткинчи умрни кўнгил ишига қараб эмас, балки иймон-эътиқодда собит солиҳ ва солиҳалар бўлишни тарғиб қилади. Ҳар икки йўлдан бирини танлаган инсон дунёдан рихлат қилгач, ё самода руҳи фароғатда, ёки жони дўзахда (ёзувчи таъбири

билан айтганда ер тубида) мангу қолиб азоб-уқубат чекишдан оғохлантиради.

Хулоса қилиб айтганда, дунё халқлари фольклор намуналари билан Рабғузий келтирган мифологик афсоналар такқосланганда Рабғузий тақдим этган мифологик афсоналар нисбатан кадимий эканлиги аниқланди. Шунингдек, афсоналар ҳоҳ у Куръон Каримдан олинган воқеалар асосида бадиий қайта ишланган бўлсин, ҳоҳ у халқ оғзаки ижоди маҳсули бўлсин, ҳоҳ ижодкорлик маҳоратига кўра яратилган бадиий яратма бўлсин ҳеч бири шунчаки эстетик завқ олиш учун келтирилмайди. Аксинча, уларнинг туб замирида улкан мазмун-мақсад ётади. Энг асосийси, қиссада инсон муаммоси бош планда қўйилиб, улар афсоналар воситасида турли ёвузликлардан қайтарилиб, эзгу амаллар қилишга ундалган.

АДАБИЁТЛАР:

1. Собитова Т. Ризаев Ш. Завкий ижодида фольклор мотивлари // Адабий мерос. – Тошкент, 1987- 4-сон (42). – Б. 11-14.
2. Рабғузий Н.Б. Қисаси Рабғузий. Т.: Ёзувчи. 1990. 1-к. – 240 б.
3. Қисас ул-анбийё. Самарқанд нашри. Типо лит Демуров, 1904. – 528 б.
4. Басилов В.Н. Тюркоязычных народов мифология // Мифы народов мира. Т.2. – М.: Советская энциклопедия, 1988. — с.539.
5. Авесто. Маҳкам А таржимаси. – Тошкент: Шарк, 2001. – 383 б.
6. Боболардан қолган нақллар. Т.: Фан. 1998. – 128 б.
7. Фрейденберг О.М. Миф и литература древности. – М.: Наука, 1978. – 601 с.

РЕЗЮМЕ

В статье изучены космогонические мифы приведённые в повести «Кисас ар-Рабгузи». При этом мифология всех народов сравнивается с повестью.

Ключевые слова: космогоник, земля, ад, землетрясение, духи, мифология.

RESUME

The cosmogonic myths the works “Kisas ar-Rabguzi” are examined in this article. The myth of the all people is compared with story.

Key words: cosmogonic, earth, mythology, hell, perfume, earthquake.